

Ýmsar ræður m.a. um bækur og bókasýningu, ástand innanlands, íslensku þjóðina, hugleiðingar o.fl

Bjarni Benediktsson – Stjórnmal – Ræður – Bækur – Bókasýning – Innlend mál – Þjóðin - Hugleiðingar

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Ræður

Askja 4-5, Örk 4

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

þetta er eit þeirra verk-
daga, sem vit 'Islandinga', er
viljum frítsama fróum fjá-
væðis og hjóvæðis í landi
okkar, verðum at samvinnast
um.

Annast, sem hefir eit: at
vera yfi allan flokkisgreiningu
miðhel hjóvæðissinna er það,
at ekki má þola veissum
at etla ein þá dæð, at hann
verð: sterkan er samvinnu
allra landsmanna, sjúlfri vikið
~~þetta~~ og geti þó: þó þvi
þvinnu.

Éf vit viljum at þjó-
fili okkar standi ekki at þvi
þjófiliðum annara, at
þó þó sé jafn-gott Wollandi
svo og vitni til ^{þvinnu} ~~þvinnu~~.
er og gat um: upphaf:
máls míns, þá verðum vit,

at vera veitubúinn til þess
at tryggja ^{at lög og réttur ríki þess} þess met sama hatti
og allri atvinnu heila ævinst
til at gera í sínum höndum.
Við verðum þar ^{og} þess at
vera þess at atvinnu ~~þess~~ þess
assíst ~~þess~~ þess ~~þess~~ þess
höndum ~~þess~~ þess þess til
þess at ^{þess} þess ~~þess~~ þess
áris bófaflöðs ~~þess~~ þess
hleggjáttu, eins og þess
þess: þess: þess meira
en eitt hundrat árum.

Frelsi og sjálftæti
þess ~~þess~~ þess þess
mikka blessun og þess
en þess þess þess
þess. Þess og þess
þess ~~þess~~ þess
undan, ef við viljum vera
og heita ~~þess~~ þess
~~þess~~ þess ~~þess~~ þess
þess ~~þess~~ þess þess

En þou meginum vit dökki
 lita ^{sitja} ~~gætt~~ vit out in tön. Eftir
 verkunum skuldt þess dandi
^{þess} þess, þat er einmitt veqna
 þess, at isleuska fjötur
 hekur fundit, at meira sam-
 vömi er milli verka Sjálf-
 statismanna og athafna þeirra,
 sem flokkur öðkur sagit um
 miklu meira traust, en atvör.

Vit skulum í öllu starfi
 öðkur veqna at sjna öðkur
 þess traust, verða og selja
 heilt Íslands og isleuska
 fjöturinnar þar öllu iðra.
 Þá ~~þess~~ ævum
 vit öðkur til þess at heit
 megi at þess hira þessal
 þess - mikilfaraglegur laudi.

Andinn : Gælf
Undirtektin : Þóttan þul
glæva var aðstata Þólauds ?
þetta var eftir vitar þennina
á þessum gættum ráttst. og opna leit
til áframhalds sítan.

6+6 : 6
Canadastíll. 6+6.
v: tætt að þessum tíll. gættan bræðtan sanna
með vitar. á sögul-fiskv. semil.
10 ára.

Gættan þessu var afst. Þvíssa um
17 ára fullþanna laudh. vitar
vit þennin og þá fyrst og fremst
kalbata.

Arabaríki er um 12, fyrst og
fremst vitar vit lokum Agudaboff
þessu þessum.

þessu voru messin þessum
er þá. um. mörg afbrist -
vitar vit sér þessum
Albi vitar vit sína þessum
og þessu voru mangs þessum

Þólaud ebba vitar þessum
og vitar. tóku aðrei ákvart.
vitar eftir sínum þessum
er ebba obba.

Af öllum ríkjum kasti Rússl.
og þeirri þess áhr. afstöta
12 millona laudh. og ekkert annat.
Ennig vit bött og áhr. vilji t.a.
lita rátt. þessa stranda en
nokka önnu áhr. veri tekinn.

Af framkomnu Rússa var lýst,
at þeir höfðu frá epph., at
hennar höggur. vera svo mikill
f. Vesturveldin at halda alm. laudh.
vit 6 millon, at þau myndu
föru þess. réttindum, a.m.k.
svok. sögul. rétt. vit Íslend
til at tryggja samf. megin-
till. sínum.

Þjótv. höf þessa baráttu gegn
þess áhr. en rátt. var hafin, at
Ísl. fellust á slíka lausu þótt
: bót: veri. þetta áhr. mjög
gl. fram ~~á~~: vit tali v. lítur. f.
til þess: framk. laus þess og
miðl. kommúnista sitan.
Þessáhr. f. lausum. Íslend var
þessi lausar um helldu ein. at
hindra lögl. áhr. á rátt., þótt

hegnum. Þótt. væru þá fulltr.
Svo langt var gengit í þessu, at
kötat v. m. fiskv. gaintjalds.
innan 1h miðna, sem þau hafa
þessa vitanbert og aldrei stundat
á þeim slötum.

Eins var sagt, at v. metlum obbi
glinga „bandamein“ obba: máh-
inn v. hlyssun. stökk. sita.
Engi væru þó hantari á mót.
mökkum sérrett. strandriki utan
1h m. Rissa og lepprikin.

Slapp kommúnistum v. at hinda
~~stærst~~ ~~stærst~~ ~~stærst~~ lögl. mót.
st. fússist á rötst. met fregg.
obba máls, skjótist af þvi at
þvi veita. met at nýjón vanda
muna og vöstan v. þvi mikil til
vinnu.

Reitt at þau vöstan v. væru
nýjög á undan h. Samp. at lokum
b + b: b um tíu ára skit og
hitta þó hagbo. sersmann. obba
til handa eins og Fery.

U-5 töllum aftur á mót.
se rst. obba hliota at leita t. þ

at v. vorum undanþegni sögu,
brött, kvætt sem um ötra góð:
vita þennin á sérst.

Þel. þann misöy glögg. fram:
reklar at þvgr. miðv. f. þáka.
þá vora atvinnu 11 ríki, sem
gæddu atkv. á mið: öbku.
Miðlu þann en 1958.

þessi miðv. st. þvi dt. to.
sem þetta gætt: st. eftir vitan.
língu. Bæta og þel. í miðlin.
Stærari dain gætt Bæta þvgr.
blot: t

þina sökv. afl. var sú, at
Vestara. leftr vitan þent: i verki
st. öbku

Þvo var öbki, Afstada U.S.A.
þijskaland - Ísrael -
Finnland - Noregur

Vit leitni þessara og annarra
þa öbki árangur.

þvi þvi sem þvi
þvi þvi at þvgr. miðv. st. þ
þvgr. st. þvi þvi þvi þvi þvi þvi
þvgr. st. þvi þvi þvi þvi þvi þvi
þvgr. st. þvi þvi þvi þvi þvi þvi

Málinn ekki lokið.

Stabben Noreys

Samn. eftirskölinn Bretá.

Glöllum þannig á, at hvergi

þurf. at hörf en eigna þó

ekki til þjótrættis á kvöldana.

Fyrir nær 800 árum, á dögum Sverris konungs Sigurðssonar, sem einna vitrastur og mestur mannþekkjari hefur verið þeirra, er völd hafa haft með norrænum mönnum, var sumar eitt mörg óspekt gjör við *drygk* í Björgvin. Sverrir konungur hafði þá þing í bænnum og mælti meðal annars:

"Hér hafa týnt margir menn lífinu fyrir þessa sök, sumir limunum, sumir bera annarskonar örkuhl allan sinn aldur, sumir svívirðing, verið særðir eða barðir, og veldur þessu ofdrykkjan. --- Þér megið *X*áminnst, hvert efni ofdrykkjan er, eða hvers hún aflar eða hverju hún týnir. Það er hið fyrsta, er minnst er að telja, að sá, er þýðist ofdrykkju, þá fyrirlatur hann fjáraflann og tekur í mót ~~me~~ ofdrykkju og hennar andvirði, týnir fénu og glatar, þar til er sá maður, er fullsæll var að fénu, þá verður hann ~~ve~~vesæll og válaður og fátakur, ef hann fyrirlatur hana eigi. Það er annar löstur ofdrykkju að hún týni

minninu, gleymir og öllu því, er honum
 væri skylt að muna. Það er hið þriðja að
 þá ágirnast maður alla hina röngu hlutina
 og hræðist það ekki að taka fé með röngu
 eða konur. Sá er hinn fjórði löstur ofdrykkju
~~en~~ að hún eggjar ^{hann} þola engan hlut,
 hvokki orð né verk, gjalda í móti öllu
 hálfu meira ~~en~~ illt en til er gjört. Og
 enn umfram eggjar hún þessa að leita last-
 anna á þá, er óvaldir eru. Þá er enn
 þessi hlutur, að hann hræpar til þess, sem
 hann má, að þola vandræði, mæðast af vökunni,
 týna blóðinu í öllum liðunum og spilla
 blóðinu til vanheilsunnar og þar með týna
 allri heilsunni. Og það enn umfram, að þá
^{er}
~~er~~ fyrirferið ^{er} allri eiguinni af ofdrykkjunni
^L og heilsunni og þar með vitinu, þess eggjar
 hún þá að fyrirfara því, að ólógað er, en
 það er sálin, eggjar þá að afrækjast alla
 rétta siðsemi og rétt boðorð en girnast
 syndirnar en hyggja að sínu og öllu hinu
 rétta, minnast á engan hlut, þann er hann

hefur gjört. Lítið á, ofdrykkjumennirnir, þá er þér skilist frá öllu í senn, drykkjunni og lífinu, hvað líkast er, hver þá grípi sálina. Minnst á, hversu ólíkt þetta athafi, er því, er ~~xxx~~ vera skyldi, ~~fyrir~~ *(vint)* öllum hlutum skyldi stilling fylgja."

~~Ég treysti mér ekki til að bæta um lýsingu Sverris konungs á afleiðingum ofdrykkjunnar. Hún á óvæfengjanlega við enn í dag. Að vísu efast nú sumir um tilveru sálaránnar og egn fleiri um tilveru þess sem Sverrir vísar til að sálinnar muni hirða. Þann ágreining getum við leitt hjá okkur að þessu sinni. Hitt er víst að ofdrykkja horfir engum til sálarheilla. En þó að við játum að lýsing Sverris sé jafn sönn nú og fyrir nær 800 árum og raunar óralöngu þar á undan, þá verður einnig að viðurkenna að vandamál ofdrykkjunnar er nú jafn óleyst sem það var þá og raunar ~~xxx~~ óralöngu áður. Margra ráða hefur verið~~

Af þessum ortum loverris
 konungs má mæla, at
 kvorki á fangis bölit ⁿⁱ ^{skórnlegar}
~~þá mæla~~ ^{atjörna valda} um vandann og ^{krátaf-}
 ald heitar ^{an} ^{legu} þvi eru meir
 niggung, enda er um at ræða
 vanda, sem vit hefum verið at
 stj. þess me lengi er sögur ^{þess} ^{þess}
 En ^{kvorki vita lesa} ^{þortökur} ⁿⁱ ^{legabönn}
 at ^{þess} ^{þess} ^{þess} ^{þess}
 (þess) at heldi til langframa.

En standa manni uppi ^{at} ^{viltir}
 þegar drógt þess ^{þess} ^{þess} ^{þess}
 yfir, eins og mi ^{þess} ^{þess} ^{þess}
 landi. Sumir þessast strangra
 atgenda ríkis valdsins, at vir
 segja stærkt almennings á lit
 og þessum þess á aðdrógt
~~þess~~ vera haldbesta í ^{þess} ^{þess}
 þessum at ein hlitt ut af
 þessum sig, en gerir gagn, af
 saman þess ^{þess} ^{þess} ^{þess}
 þessum til þess ^{þess} ^{þess} ^{þess}

ritprúta
mönnum

vinveitningar á veitingabísum
 þar eru þar skilgreint sett,
 að ebbi megi veita ^{vin} þeim,
 sem afurðva eru, né
 lesa þeim veru á veitinga-
 röðum. Engu að síður er
 það alþekkt, að oft er
 illvart á slíkum stötum
 fagurfrjósam ritprúta
 sem vegna ónæmis af
 þeim, er slengra um
 meira og minna drukkna.
 Þessu þá löggæslu-
 meginu lítt stígt á metan
 að vin gestir láta slíkt
 yfi sig ganga. Þann er
 heimilt að skifta þá veit-
 ingastati, þar sem þessu,
 þar fram, vinveitingaleysi
 er að kvata gægi þessu
 það, þegar allir vita, að
 safnvel ginsu þessu félagsheim-

2)

í lúnu, sérstaklega hafa verið
fyrir almannaþé, á haldit
uppi með skemtum, þar
sem ofdrögblja er uppi á
fótt engar vinveitingar ^{þá}
þar háglöftan?

At vissu eru þessi ástíðir ein-
ungis engar af meginvandum
um en ekki sjálfur þjáning
~~þess~~ ^{þess} Engu at síðan verða
þar miklu um umferðis-
hatti og gífurlegt alls
sambráðs lífs í landinu.
því, sem þar er áfótt,
verður ekki kippit í lag,
menna löggæsla og almenn-
ingálit leggjast á eitt.

Ætíð er samt eftir, og
einmitt vegna þess, þó svo
erfitt er við at þátt, en
sú hætta, at annar þessi
lífsinnur um. Þá er þó sam-
leiðingunni sé, at enginn
heldur um þannit þar rítt.

sem dugi að falla. Upps-
 haf úrlausnar er, að hver
 geri brofag til sjálfs sín,
^{sem ræmi vit}
~~enda~~ ~~þess~~ ályktunar að
 þessu þessu þessu: þessu
 skönnuleysi rættu:

„Íllum hlutum & bylði
 stillingu þessu“.

Þessu er til þessu
 brofag um sjálfs- stillingu
 erum vit ^{af allt skil sanna} þessu
 þessu er. Þessu þessu
 verður að jafna, að þessu
 er ekki ein hlut. Þessu
 þessu þessu þessu þessu
 sannat réttmet: þessu, sem
 vit þessu þessu þessu
 á þessu, að af einhverjum
 á stöðum þessu þessu
 hlut: þessu alls ekki
 þessu á þessu, þessu
 ekki og þessu aldrei þessu
 met þessu að þessu. Þessu

8)

eru at vinnu fleiri, sem
 þess geta meyrth sei at
 skattlausum eta skatt litla.
 En sa ann marku er a; at
 augian vit fyggi fram,
 hart konum er gefin
 hin nauðsynlega atilling
 eta ekki. Fyggi þa, sem
 heitni eru ekki gaddin, er
 ekki um annat at velja
 en algert hindindi eta
varanlegu hattu a / ofann-
 hin
 ati og i gefu. þegar ~~seo~~
 bliv ^{vit} ~~er þess~~, a hins vegar
 oft of seint sei, seo at
 ekki ventur eftur smint.

Af þessu hefur margt sorga-
 man gest. þat er þvi sist
 at ofyggi augnu, at menn
 þakka ~~meir~~ ~~gudat~~ ~~hindindi~~ ~~folög~~
 og ~~er~~ ~~efst~~ ~~til~~ ~~öflugra~~ ~~sem~~
 þessu ~~er~~ ~~þessu~~ ~~er~~ ~~þessu~~ ~~er~~ ~~þessu~~ ~~er~~ ~~þessu~~ ~~er~~ ~~þessu~~ ~~er~~

þessu ~~er~~ ~~þessu~~ ~~er~~ ~~þessu~~ ~~er~~ ~~þessu~~ ~~er~~ ~~þessu~~ ~~er~~ ~~þessu~~ ~~er~~

Bróttur hegan, hjálpseni og
 skilmáingun kafa miðlu götu
 til vegar komit ~~til~~ at beta
 ból feirra, sem um sátt eiga
 at binda vegna áfengisins.
 Skoll viðfangsfrú og ^{vafandi} ~~vafandi~~
^{húsgagn} heldu morgun frá
 freistningum, sem feirar gótu
 ella of-sterkari.

En götvildin ein megin
 ekki, ef hún færir sér ekki
 í mest fekklingum. Formatar
 feirra samtaka, sem eflut ^{komu}
 kafa til þessara samtaka.
 Pétur Sigurðsson, hefur
 mislega okjót frá því í
 blót sinn, at hindindis-
 meun á Norðanlöndum
 laggi ni köfud á hversli
 á vauusöku áfengis bóls-
 ins. Blót er komit at
 atalatríttinu.

Blót stöndum um
 sönnu sporum og forfatar
 obbar á þynni öldum, vegna

11j

skynsamlegri löggjöf
heilbrigðu almenningsáhrif.
og sérstaklega áhrif
sjálfsvörðunar og fæðis
stillingu, sem öllum
hlutum skyldi fylgja.

Mótið á Egilsstöðum

Héradsmótið

Allir Íslendingar 22
~~HÍB árlega hefðsmót Sjálfstjórnarinnar á Austurlandi var haldið á Egilsstöðum á Völlum um helgina helgi. Var það geysifjölmennt og sóttu það auk Austfirðinga gestir hvaðanæfa að af landinu.~~

(2)

LV

Fjölsótt skemmtun

Laugardaginn 1. ágúst tóku bilarnir að streyma að Egilsstaða-skógi, en þar í skóginum tjölduðu langflestir aðkomugesta. Erfitt er að áætla hve margt fólk sótti þetta mót, en á sunnudaginn, á meðan aðalhátiðin stóð, voru þar yfir 3000 manns. Hópfarabifreiðar komu víðs vegar að af Norðurlandi, t.d. bæði úr Skagafirði og af Akureyri, og voru í þeirri ferð einni mikið á annað hundrað manns. Fleiri hópferðir voru farnar til Egilsstaða um þessa helgi. Auk þess kom þangað aragrúi smærri bifreiða og mátti sjá bifreiðar með flestum eða öllum einkennisbókstöfum landsins saman komnar þar fyrir austan.

TJ

Skemmtun þessi er orðin einkar vinsæl, enda jafnan mjög vel til hennar vandað. Jafnan eru fengnir þjóðkunnir ræðumenn til þess að tala á samkomunni og einnig úrval skemmtikrafta.

Kl. um 2.30 á sunnudaginn setti Axel V. Tulinius, bæjarfógeti í Neskaupstað mótið og bauð velkomna gesti og enn fremur þá er

inu með töluðu orði og hljómist.

Fyrsta atriði dagskrárinnar var að Guðmundur Guðjónsson, óperusöngvari söng nokkur lög með undirleik Skúla Halldórsson ar tónskálds.

Ræða Bjarna Benediktssonar
Því næst flutti Bjarni Benediktsson varaformaður Sjálfstæðisflokksins ræðu og sagði m.a.:

„Þó fróðra manna sögn var maður, sem bjó hér á Austfjörðum, Einar prestur Sigurðsson í Heydölum, sem síðastur þeirra, sem með nokkurn veginn vissu er hægt að segja un, að allir málifandi Íslendingar séu komnir af. Allir þeir, sem hér eru staðdir, og aðrir landsmenn eiga því settir sínar til hans að rekja.“

Það var sonarsonur séra Einarar, Árni Oddson, síðar lögmaður, sem fór eina frækilegustu ferð, sem farið hefur verið á Íslandi, þegar hann reið á þremur dögum úr Jökuldal til Þingvalla á leið sinni frá Kaupmanna höfn, yfir Vopnafjörð. Segir sagan, að stúlka að Brú á Jökuldal hafi gefið hesti Árna „Brú“ smjörköku og sagt um leið: „Það er ekki fyrsta damlan, sem þú færð Brúnn“.

Séra Einar í Heydölum lifði fyrir 350 árum. Það, að allir Íslendingr nú skuli vera af honum komnir, sýnir, hversu fólkið hefur stöðugt flutzt til landinu. Allt landið er sannkallað ættland okkar alla. Áður fyrri var þó margt, sem hamlaði nánnum tengslum á milli fólksins. Samgönguferfiðleikar hafa lengst af verið eitt okkar versta mein. Breytingin, sem á er orðin í þeim efnum, sést af því, að nú bykir ekki í frásögur færandi, þó að farið sé á milli Egilsstaða og Reykjavíkur á einni klukkustund. Berum það saman við hina sögufrægu för Árna Oddssonar yfir lengsta fjallveg á Íslandi.

Lid

og var gerð um
götur rómur
að máli hans.

s)

h)

Lid
Lid

2.1.1

2.

Lat Brou

Ld

Stundum virðist vera sett á til þess af þingmönnum þjóðarinnar, að þeir gegni hlutverki stúlunnar á Brú með því að svingja dómiu að kjösendum og fá þá þannig til þess að una óþótleikum lífskjörum. Þá láist að gæta þess, að þingmennirnir búa ekki til dömlu sína sjálfir. Hún er tekin frá fólkinu sjálfu af framleiðslu þjóðarinnar allrar. Undir því, að framleiðsla þjóðarheildarinnar verði sem mest, er hagur okkar allra kominn.

1
2
1

Íslendingar hafa stöðugt verið að færa byggð sína til, eftir því sem lífvænlegt hefur verið í landinu. Mennt mega og ekki halda, ákveðinn stað í dag þá muni það að þó að fólkid flýti sig á og afkomendur þess nú frekar en áður haldast þar við um alla eilífð. Þvert á móti verður að stjórna svo, að öll gæði landsins, hvar sem þau eru, verði hagnýtt. Þjóðin verður öll að leggja á eitt um að gera landið allt byggilegt, eftir því sem fremst er kostur. Því aðeins vegnar okkur vel til langframa og það ætti að vera okkur þeim mun kærara, sem allt landið er ættland okkar allra og eign þjóðarinnar í heild.

Þetta getur þó því aðeins orðið, að þess sé gætt, að öllum Íslendingum er í blóð borið, að þeir séu jafnir að rétti og skyldum við þjóðfélagið. Þeir þola þess vegna engin forréttindi fámennra hópa í hverri mynd sem er.

Mein deila að visu um margt er frá þessum frum sannindum

megur við aldrei hvetja, en við viljum halda frelsi og sjálfstæði í þessu góða en örðuga landi. Og öll tökum við undir ósk skáldsins til ættjarðar okkar. „að aldrei bindi þig bönd/ nema bláfjötur Ægis við klettótta strönd“.

Góður rómur var gerður að máli ræðumanns.

Skemmtiskrá

Næst söng Guðmundur Guðjónsson aftur nokkur lög, en síðan las Jón Aðils leikari upp ljóð eftir Tómas Guðmundsson. Þá flutti leikararnir Bessi Bjarnason, Steindór Hjörleifsson og Knútur Magnússon, gamanþætti og loks sýndi fjöldi manna fimleikaflokkur undir stjórn Björns Jónssonar á Seyðisfirði áhaldaleikfimi. Var listamönnunum öllum vel fagnað. Um kvöldið var síðan dansað.

Á laugardagskvöldið var að yanda haldinn dansleikur, er fór hið bezt fram. Í heild var öll þessi skemmtun hin glæsilegasta og stjórnendum hennar til verðugs sóma. Veðurblíða var á sunnudagsmorgun, en dró fyrir sólu er liða tók á daginn. Úrfelli var þó ekki svo að veður til útskemmtihalds mátti teljast sæmlegt.

Þjólmenning

hin
sonar
landi.

Odda
veg á ís.

af hessa í þessu língu og stóru bókasafni.
Hva mun verða sýngun senninum til áhröju og
mikils þess.

Oft er haft orð á því og með réttu, að Íslendingar séu mjög bókelskir menn, sem sjáist meðal annars af því, hversu margar bókabúðir eru hér. En þó að bókabúðir séu hér margar og góðar þá hafa þær auðvitað fyrst og fremst íslenskum bókum á að skipa. Erlendur bókakostur þeirra er yfirleitt af skornum skammti og þó furðu mikill, þegar þess er gætt, hversu óvíst er, hverjar erlendar bækur falla mönnum hér í geð, eða þeir hafa þörf á og ekki nema um fáa að ræða, sem hafa áhuga fyrir hverri einstakri bók eða bókartegund, ef vikið er frá hinum allra almennustu efnum, svo sem skáldsögum. Bókaverzlanir hér hafa auðvitað ekki efni á að liggja með bækur um sérfræðileg efni, sem óvíst er, hvort nokkur vill kaupa, eða þegar bezt lætur, aðeins örfáir. Þó að ég hafi oft dáðst að, hversu fljótt sumar þær bækur, er ég hefi haft áhuga fyrir að eignast sjálfur, hafa komið hingað í bókaverzlanir er það engu að síður ætíð eitt mitt fyrsta verk, er ég kem til erlendra stórborga að fara þar í bókabúð, því að oftast er þar sitthvað meira að sjá en við eigum kost á hér heima. Þannigveit eg, að fleirum en mér fer um sín hugðarefni. Mér finnst þess vegna líkast því sem Mr. Henderson hafi boðið okkur að skreppa til einhverrar heimsborgarinnar með því að gefa okkur kost á

að koma á þessa fögru og stóru bókasýningu. Hún mun verða mörgum mannum til ánægju og mikils gagns.

Enginn maður er svo vel að sér í nokkurri grein, að hann þurfi ekki að sækja margháttaðan fróðleik um hana í rit hinna fróðustu manna. Ensk tunga er nú helzta heimsmálið og á henni eru gefnar út bækur um öll hugsanleg efni eftir þá, sem fremstir eru í hverri grein. Auðvitað getur engin sýning náð yfir nema örlítið af því, sem út hefur verið gefið, en þó fáum við á sýningu þessari færi á að sjá og skoða margar bækur, um hin ólíkustu efni, er við ella hefðum engan aðgang haft að.

Ósk mín er sú, að sem flestir noti sér þetta ágæta tækifæri til að auka fróðleik sinn og afla sér hjálpargagna í þeim efnum, er þeir hafa áhuga fyrir. Ef sýningin verður að slíku almennu gagni veit eg, að tilgangi forustumanna hennar er náð, og vil eg ljúka máli mínu með því, að flytja brezka sendiherranum, Mr. Henderson, og öðrum, sem stuðla að hafa að sýningu þessari, þakkir mínar fyrir framtak þeirra og hugulsemi.